

26 Νοεμβρίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝΑΓΗ,

Εφεσείοντας - Ενάγοντας,

v.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

*Εφεσιβλήτων - Εναγομένων.**(Πολιτική Έφεση Αρ. 8409).*

5 Αποζημιώσεις — Τροχαίο ατύχημα — Απώλεια αριστερού ματιού, απώλεια όσφρησης και απώλεια ακοής κατά 10% — Ουλές στο πρόσωπο, που χρειάζονταν πλαστική εγχείρηση — Κίνδυνος συμπαθητικής οφθαλμίας, και άλλα ελαφρότερα τραύματα — Άνδρας, ηλικίας 32 ετών — Ποσό γενικών αποζημιώσεων ΛΚ16.000 κλήθηκε ανεπαρκές από το Εφετείο και αντικαταστάθηκε με ποσό ΛΚ30.000.

10 Στις 30.4.88, ο Εφεσείων, που ήταν τότε 32 ετών, λοχαγός της Εθνικής Φρουράς και υπηρετούσε σε μοίρα καταδρομών, συγκρούσθηκε με Land Rover της Στρατονομίας στον αυτοκινητόδρομο Λευκωσίας-Λεμεσού, παρά την αερογέφυρα Σιάς. Το δυστύχημα συνέβη όταν το Land Rover, που είχε σταματήσει στο αριστερό κράσπεδο του δρόμου, μπήκε ξαφνικά ξανά στο δρόμο για να καταδιώξει κάποιους στρατιώτες που βρισκόνταν στην αντίθετη πλευρά, και έτσι ανέκοψε την πορεία του αυτοκινήτου του εφεσείοντα, που ακολουθούσε σε μικρή απόσταση.

20 Από το δυστύχημα ο εφεσείων υπέστη σοβαρά και επώδυνα τραύματα που χρειάστηκαν 4 μήνες νοσηλεία. Υπέστη απώλεια του αριστερού του ματιού, απώλεια της όσφρησης και μείωση της ακοής κατά 10%. Ο τραυματισμός στο πρόσωπο του άφησε 4 ουλές, από τις οποίες η πιο μεγάλη είχε μήκος 4 πόντους, που χρειάζονταν πλαστική εγχείρηση σε δύο φάσεις. Υπήρχε κίνδυνος εμφάνισης συμπαθητικής οφθαλμίας, δηλαδή φλεγμονής στο υγιές μάτι λόγω της εξόρυξης του άλλου. Υπέστη επίσης ελαφρά εγκεφαλική διάσειση, βλάβη στον αριστερό λαβύρινθο που προκαλούσε ζαλάδες ή λιγγο και παραπονιόταν για πονοκεφάλους, ευαισθησία στην έκθεση στον ήλιο και δυσκολία στο διάβασμα για πολλή ώρα. Το πρωτόδικο Δικαστήριο επιδίωξε ποσό ΛΚ16.000 σαν γενικές αποζημιώσεις.

30 Ο εφεσείων πρόσβαλε τις επιδικασθείσες αποζημιώσεις σαν έκδηλα ανεπαρκείς, ενώ με αντέφεση η εφεσιβλήτη πρόσβαλε το εύρη-

μα του Δικαστηρίου ότι αποκλειστική ευθύνη για το δυστύχημα είχε ο εφεσίβλητος 1.

Αποφασίσθηκε ότι:

(α) Από την ενώπιον του μαρτυρία το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι αποκλειστική ευθύνη για το δυστύχημα είχε ο εφεσίβλητος 1 ήταν απόλυτα δικαιολογημένο και ορθό. 5

(β) Με βάση την πρόσφατη τάση για αναπροσαρμογή του μέτρου της αποζημίωσης προς τα πάνω για μια πιο δίκαιη και φιλελεύθερη αποτίμηση του ανθρώπινου πόνου και των πολλαπλών στερήσεων που προκαλούν οι αναπηρίες στα θύματα αμέλειας, και τα τραύματα και δυσμενή επακόλουθά τους για τον εφeseίοντα, το επιδικασθέν ποσό ήταν εντελώς ανεπαρκές και έπρεπε να αντικατασταθεί με απόφαση για ΛΚ30.000. 10

Η έφεση επιτράπηκε με έξοδα.

Η αντέφεση απορρίφθηκε. 15

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Τηλεμάχου ν. Παπακυριακού (1986) 1 Α.Α.Δ. 705.

Αλουπού ν. Χ" Γεωργίου (1984) 1 Α.Α.Δ. 475.

Paraskevaides (Overseas) Ltd ν. Χριστοφή (1982) 1 Α.Α.Δ. 789.

Πολυκάρπου ν. Αδάμου (1988) 1 Α.Α.Δ. 727. 20

Φοινικαρίδης ν. Γεωργίου (1991) 1 Α.Α.Δ. 475.

Έφεση.

Έφεση από τον ενάγοντα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Γ. Νικολάου, Π.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 26 Φεβρουαρίου, 1991 (Αρ. Αγωγής 4297/88) με την οποία του επιδικάστηκε ποσό £16.000 σαν γενική αποζημίωση για τον τραυματισμό του σε οδικό ατύχημα στις 30.4.88. 25

Π. Αγγελίδης, για τον εφeseίοντα.

Μ. Φλωρέντζος, ανώτερος δικηγόρος της Δημοκρατίας, 30 με Π. Χ" Λιασή, για τους εφeseίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ: Την απόφαση του δικαστηρίου θα δώσει ο

δικαστής Νικήτας.

- ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ: Ο εφεσείων, που είναι αξιωματικός της Εθνικής Φρουράς, επιδιώκει αύξηση του ποσού των £16.000 που ο πρωτόδικος δικαστής του επιδίκασε σαν γενική αποζημίωση για τον τραυματισμό του σε οδικό ατύχημα στις 30/4/88. Για το λόγο ότι το ποσό αυτό, σε συνάρτηση με την έκταση και τις συνέπειες των τραυμάτων, κρίνεται έκδηλα χαμηλό. Ας σημειωθεί πως δόθηκε πρόσθετο ποσό £6.792 για την ειδική ζημία που υπέστη. Από αυτό κονδύλι £292, που αφορά δαπάνη η οποία έχει άμεση σχέση με τις σωματικές βλάβες του ενάγοντα, φέρει τόκο 6% από 6/6/88. Η ορθότητα της ειδικής αποζημίωσης δεν αμφισβητείται από κανένα. Ότι συμπροσβάλλεται με την έφεση είναι η μη επιδίκαση τόκου και πάνω στο υπόλοιπο ποσό που χορήγησε ο δικαστής σαν ειδική και γενική αποζημίωση.

- Η ευθύνη για το ατύχημα καταλογίστηκε ολοκληρωτικά στον εφεσίβλητο 1 για τον οποίο ευθύνεται εκ προσθήσεως η Δημοκρατία (εφεσίβλητη 2). Παρόλο που δεν αρνήθηκαν υπαιτιότητα εξ αμελείας εν τούτοις είναι η θέση τους - που αποτελεί αντικείμενο της αντέφεσης - ότι ο ενάγων δεν ήταν άμοιρος ευθύνης. Το άλλο θέμα της αντέφεσης, δηλαδή, το ύψος της αποζημίωσης, εγκαταλείφθηκε από τον κ. Φλωρέντζο κατά την έναρξη της συζήτησης.
- Αναπτύχθηκε μόνο θέμα συντρέχουσας αμελείας του εφεσείοντα.

- Είναι πιο βολικό να ασχοληθούμε με αυτό πρώτα. Το υπό κρίση δυστύχημα συνέβηκε στον αυτοκινητόδρομο που συνδέει τη Λεμεσό με τη Λευκωσία. Κατά τον κρίσιμο χρόνο λάντ-ρόβερ της στρατονομίας οδηγούμενο από τον εφεσίβλητο ταξίδευε προς τη Λευκωσία. Σε μικρή απόσταση ακολουθούσε ο ενάγων που οδηγούσε το ιδιωτικό του αυτοκίνητο τύπου σαλούν.

- Κοντά στην αερογέφυρα Σιάς το στρατιωτικό όχημα βγήκε έξω από την άσφαλο και σταμάτησε στο αριστερό κράσπεδο σε σχέση με την πορεία των δύο οχημάτων.

Όμως εντελώς ξαφνικά και απροειδοποίητα ξαναμπήκε στο δρόμο και ανέκοψε την πορεία του άλλου αυτοκινήτου, που ακολουθούσε σε κοντινή απόσταση, προκαλώντας τη μεταξύ τους σύγκρουση. Ας παρακολουθήσουμε τι ακριβώς συνέβη μέσω των ευρημάτων του πρωτόδικου δικαστηρίου που θα φανερώσουν και το λόγο για την αλόγιστη ενέργεια του εφεσίβλητου: 5

"Δεν πιστεύω ότι ο οδηγός του λαντ-ρόβερ κοίταξε πίσω. Ή ότι είδε το αυτοκίνητο του ενάγοντα σε μακρινή ή σε οποιαδήποτε απόσταση πριν από τη σύγκρουση 10 ή ότι έθεσε σε λειτουργία το δεξιό σηματοδότη του λαντ-ρόβερ. Το πιθανότερο είναι ότι χωρίς καθόλου να ελέγξει το δρόμο πίσω, εφόρμησε ενστικτωδώς να τον διασχίσει κάθετα προς καταδίωξη στρατιωτών στην άλλη πλευρά. Όταν το έπραξε αυτό, το αυτοκίνητο του 15 ενάγοντα ήταν σε μηδαμινή απόσταση από τον εκδηλωθέντα κίνδυνο και ήταν επομένως εντελώς αδύνατο για τον ενάγοντα να αποφύγει τη σύγκρουση."

Η σύγκρουση έλαβε χώραν στο κέντρο της δεξιάς λωρίδας στην οποία οδηγούσε ο ενάγων. Και ήταν τέτοια η 20 σφοδρότητα της που το σαλούν πέρασε στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας με επακόλουθο και δεύτερη σύγκρουση με άλλο αυτοκίνητο. Αυτό όμως δεν μας αφορά γιατί δεν αμφισβητήθηκε ο αντικειμενικός αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ του επιδίκου δυστυχήματος και των ζημιών του 25 εφεσείοντα. Τα ευρήματα του δικαστηρίου στηρίχθηκαν στην προφορική μαρτυρία αυτόπτη και ανεξάρτητου μάρτυρα που επιβεβαιώθηκε, όπου ήταν δυνατό, από την πραγματική μαρτυρία. Υπήρχε περαιτέρω και η μαρτυρία του ενάγοντα που συμπίπτει στα ουσιαστικά της σημεία 30 με την ανεξάρτητη μαρτυρία.

Ο δικηγόρος των εφεσίβλητων βάσισε την εισήγησή του για την ύπαρξη συντρέχουσας αμέλειας σε δύο παράγοντες. Πρώτον, ότι η προσοχή του εφεσείοντα είχε στραφεί προς τους εθνοφρουρούς που άρχισαν να τρέχουν μέσα 35 στα χωράφια για να διαφύγουν. Και, δεύτερον, ότι η ταχύτητα του ήταν υπερβολική και δεν του επέτρεψε να φρενά-

5 ρει, όπως πεπλανημένα δέχθηκε ο πρωτόδικος δικαστής. Σημειωτέον ότι η ταχύτητα του ενάγοντα ήταν, σύμφωνα με τη μαρτυρία του, 80 χιλιόμετρα, αλλά στην κατάθεση του προς την αστυνομία είχε αναφέρει 95 χιλιόμετρα. Τα
 10 μόνα ίχνη ήταν μαυρίσματα στην επιφάνεια του δρόμου μήκους 10 ποδιών, που όμως, δεν ήταν ίχνη φρένων. Πρέπει να πούμε ότι η αβλεψία αυτή δεν μεταβάλλει τα καθοριστικά για την αιτία του ατυχήματος δεδομένα. Συμφωνούμε απόλυτα με τις διαπιστώσεις του πρωτόδικου
 15 δικαστή ότι η ταχύτητα δεν συνέβαλε υπό τις συνθήκες στην πρόκληση του ατυχήματος.

15 "Η ταχύτητα του αυτοκινήτου του ενάγοντα, όποια και αν ήταν στην ακρίβεια, δεν ήταν υπερβολική ή τέτοια που θα μπορούσε να ανατρέψει τους υπολογισμούς άλλου οδηγού αναφορικά με την απόσταση ή να
 20 δυσχεράνει ελιγμούς του ενάγοντα για αποφυγή του κινδύνου αν υπήρχε αυτή η δυνατότητα. Ευρίσκω ότι αιτία του δυστυχήματος ήταν η αιφνίδια απόφραξη της πορείας του αυτοκινήτου του ενάγοντα από το λάντ-ρόβερ όταν το αυτοκίνητο του ενάγοντα ήταν τόσο
 25 κοντά ώστε να καθίσταται αναπόφευκτη η σύγκρουση ακόμη και αν η ταχύτητα του ενάγοντα ήταν κατά πολύ μικρότερη."

25 Αναφορικά με το δεύτερο σημείο δεν έχουμε πεισθεί ότι η προσοχή του ενάγοντα συγκεντρώθηκε στους στρατιώτες χωρίς να προσέχει το δρόμο μπροστά του. Το απόσπασμα που μας διάβασε ο κ. Φλωρέντζος από την αντεξέταση του ενάγοντα δεν υποστηρίζει τέτοιο συμπέρασμα.
 30 Μάλιστα διαφαίνεται ότι ο εφεσείων πρόσεξε τι έκαμε το αυτοκίνητο και οι εθνοφρουροί ταυτόχρονα:

"Ε. Βλέπατε και προς το χωράφι δεξιά σας που πήγαινε (ο στρατιώτης); Περιέγραψε τη σκηνή στο δικαστήριο, ήταν ταυτόχρονα;

35 Α. Είδα τη σκηνή του φαντάρου που προσπαθούσε να φύγει τρέχοντας όταν είδα το λάντ-ρόβερ της στρατονομίας να κινείται. Εκινείτο εκείνη την ώρα το αυτο-

κίνητο της στρατονομίας όταν έφευγε.

Δικαστήριο προς Μάρτυρα: Προτού σταματήσει ήταν που έτρεξε ο στρατιώτης;

Α. Εκείνη τη στιγμή που ήταν έτοιμο το λάντ- ρόβερ να βγει έξω από το δρόμο έγινε η κίνηση του στρατιώτη 5 και προφανώς το λάντ-ρόβερ για να τον προλάβει, προτού καλά-καλά σταματήσει το λαντ-ρόβερ έφυγε δεξιά για να τον καταδιώξει."

Δύσκολα μπορεί κανείς να φαντασθεί πιο αναπάντεχα 10 απερίσκεπτο τρόπο οδήγησης σαν αυτό που έχουμε περιγράψει. Ορθά ο πρωτόδικος δικαστής κατέληξε πως η μοναδική αιτία του ατυχήματος ήταν η συμπεριφορά του οδηγού του λάντ-ρόβερ και ότι επομένως οι εφεσιβλητοι έφεραν ακέραιη την ευθύνη για το συμβάν.

Τα τραύματα που υπέστη ο εφeseίων καθώς και οι επι- 15 πτώσεις τους στην υγεία, εμφάνιση και την ανέλιξη του στο στράτευμα αναλύει σε έκταση η πρωτόδικη απόφαση που για το σκοπό αυτό βασίστηκε σε αναντίλεκτη ιατρική μαρτυρία. Αναμφισβήτητα τα τραύματα ήταν σοβαρά και επώδυνα και κράτησαν τον εφeseιοντα 4 μήνες μακριά 20 από τα καθήκοντα του. Το πιο σημαντικό και συνάμα πιο τραγικό στοιχείο για τον εφeseιοντα είναι πως έχασε το αριστερό του μάτι. Πέρα από την πλήρη απώλεια όρασης του ματιού υπάρχει και το κοσμητικό πρόβλημα που άφησε η καταστροφή του. Όμως θα βελτιωθεί αισθητά με 25 επέμβαση για τη τοποθέτηση τεχνητού ματιού. Το πρωτό- δικο δικαστήριο έχει περιλάβει £2.000 στις ειδικές αποζημιώσεις για το σκοπό αυτό. Υπάρχει ακόμα και το ενδεχόμενο εμφάνισης "συμπαθητικής οφθαλμίας". Πρόκειται για φλεγμονή στο υγιές μάτι που δυνατό να προκληθεί 30 από την εξόρυξη του άλλου. Σε περίπτωση όμως που θα εκδηλωθεί το φαινόμενο αυτό φαίνεται πως μπορεί να αντιμετωπιστεί με την κατάλληλη φαρμακευτική αγωγή.

Σαν άμεσο αποτέλεσμα του δυστυχήματος ο ενάγων 35 υπέστη επίσης απώλεια της όσφρησης και μείωση της

ακοής του κατά 10%. Ο τραυματισμός στο πρόσωπο του άφησε 4 ουλές. Η πιο μεγάλη στο μέτωπο έχει μήκος 4 πό-
ντων. Για να καταστούν γραμμοειδείς χρειάζεται πλαστι-
κή εγχείρηση που πρέπει να γίνει σε δύο φάσεις. Κατά το
5 χρόνο της δίχης (Ιούνιος 1990) ο ενάγων παραπονέθηκε
ακόμη για πονοκεφάλους, ευαισθησία όταν εκτίθεται στον
ήλιο, ζαλάδες και δυσκολία όταν διαβάζει για πολλή ώρα.
Πρέπει να λεχθεί ότι κατά την εισαγωγή του στο νοσοκο-
μείο διαπιστώθηκε πως είχε πάθει ελαφρά εγκεφαλική διά-
10 σειση. Σε μεταγενέστερο στάδιο διαπιστώθηκε βλάβη στον
αριστερό λαβύρινθο που δικαιολογούσε τα παράπονα για
ζαλάδες ή ίλιγγο.

Το πρωτόδικο δικαστήριο άκουσε συγκρουόμενες μαρ-
τυρίες αναφορικά με τον αντίκτυπο από την απώλεια του
15 ματιού στην επαγγελματική πρόοδο του εφεσείοντα. Ας
σημειωθεί ότι όταν έγινε το ατύχημα ο εφεσείων, που
είναι νυμφευμένος, έφερε το βαθμό του λοχαγού και υπη-
ρετούσε σε μοίρα καταδρομών. Ήταν τότε 32 χρονών. Ο
πρωτόδικος δικαστής, μετά από ενδελεχή ανάλυση της
20 σχετικής μαρτυρίας, κατέληξε ανενδοίαστα στο συμπέρα-
σμα ότι η στρατιωτική σταδιοδρομία του εφεσείοντα μπο-
ρεί ενδεχομένως να επηρεαστεί από την αναπηρία του.

Με βάση όμως το υλικό που είχε στη διάθεση του δεν
ήταν δυνατό να προκαθοριστεί η έκταση των δυσμενών
25 επιδράσεων που θα επέτρεπαν επιδίκαση αποζημιώσεων
με την ακρίβεια μαθηματικού υπολογισμού. Ο δικηγόρος
της Δημοκρατίας υπέδειξε πως υπήρχε μαρτυρία περί του
αντιθέτου ότι, δηλαδή, δεν ήταν δυνατό να επηρεαστούν
οι προοπτικές προαγωγής του εφεσείοντα. Όμως το εύρη-
30 μα του δικαστηρίου είναι απόλυτα τεκμηριωμένο. Άλλω-
στε δεν προσβάλλεται με τους λόγους αντέφησης. Καθοδη-
γούμενος από την απόφαση *Τηλεμάχου ν. Παπακυριακού*
(1986) 1 Α.Α.Δ. 705, 723, ο δικαστής σωστά έλαβε υπόψη
του την πιθανότητα αυτή για την "προσαρμογή των γενι-
35 κών αποζημιώσεων προς τα άνω".

Η γενική αποζημίωση καθορίστηκε σφαιρικά στις
£16.000, αφού προηγουμένως ο πρωτόδικος δικαστής, επι-

καλούμενος την υπόθεση *Αλουπού & Άλλος ν. Χ' Γεωργίου & Άλλος* (1984) 1 Α.Α.Δ. 475, προσδιόρισε σε £8.000 την απώλεια του ματιού. (Στην υπόθεση εκείνη που εκδικάστηκε το 1982 ποσό £9.000 που χορήγησε το πρωτόδικο δικαστήριο μειώθηκε από το Εφετείο σε £7.000).

5

Το 1982 με την απόφαση *Paraskevaides (Overseas) Ltd ν. Χριστοφή* (1982) 1 Α.Α.Δ. 789 σημειώθηκε μία σημαντική εξέλιξη στον τομέα των αποζημιώσεων που εμπειδώθηκε με νέα απόφαση του Εφετείου το 1988: *Πολυκάρπου & Άλλου ν. Αδάμου* (1988) 1 Α.Α.Δ. 727. Στην πρώτη διακη- 10 ρύχθηκε η ανάγκη για αναπροσαρμογή του μέτρου της αποζημίωσης για μία πιο δίκαιη και φιλελεύθερη αποτίμηση του ανθρώπινου πόνου και των πολλαπλών στερήσεων που προκαλούν οι αναπηρίες στα θύματα αμέλειας. Όπως είχε εύστοχα παρατηρήσει η απόφαση "a higher premium is 15 placed on human pain and the agonies of disability". Η προσέγγιση αυτή δεν αφίσταται του ευρύτερου κανόνα της καθολικά εύλογης και δίκαιης αποζημίωσης. Και περαιτέρω υποσημειώνει μία ωριμότερη αντίληψη για την αξία του 20 ανθρώπου.

Την ίδια αρχή είχε εφαρμόσει και η δεύτερη απόφαση στην οποία υπογραμμίστηκε ότι οι προηγούμενες επί του θέματος αποφάσεις δεν αποτελούν δεσμευτικό προηγούμενο υπό την έννοια της αρχής του *stare decisis*, αλλά παρέχουν καθοδήγηση· ενώ οι αλλοδαπές αποφάσεις λειτουργούν 25 καθοδηγητικά ως προς το ποσό των αποζημιώσεων μέσα όμως από τις πραγματικότητες της χώρας μας.

Το δικαστήριο παρεμβαίνει μόνον όταν η αποζημίωση είναι πρόδηλα υπερβολική ή πρόδηλα ανεπαρκής. Ή αν στην απόφαση του κατώτερου δικαστηρίου παρεισέφρυνε 30 λανθασμένη αρχή. Εδώ, έχοντας υπόψη τα τραύματα που περιγράψαμε και τα δυσμενή επακόλουθα τους για ένα τόσο νέο άνθρωπο όπως τον εφeseίοντα, καταλήγουμε ότι το ποσό που του δόθηκε είναι εντελώς ανεπαρκές για να τον αποζημιώσει, στο μέτρο του νομικά επιτρεπτού, για ότι 35 έπαθε. Η απόφαση για £16.000 παραμερίζεται και αντικαθίσταται με απόφαση για £30.000 που θεωρούμε υπό τις

περιστάσεις δίκαιη αποζημίωση.

- Για θέματα τοκοφορίας της αποζημίωσης έχουμε την πρόσφατη απόφαση *Μιχαήλ Φοινικαρίδης ν. Γεώργιου Λάμπρου Γεωργίου & Αλλης* (1991) 1 Α.Α.Δ. 475, που
- 5 αναλύει κάθε δυνατή πτυχή τους. Έχοντας κατά νούν τις αρχές αυτές επιδικάζουμε τόκο 6% επί των £30.000 από 1/7/89 μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της πρωτόδικης απόφασης και νόμιμο τόκο από τότε πάνω σε ολόκληρο το ποσό της απόφασης. Σημειώνεται ότι ποσό £3.500 της ει-
- 10 δικής αποζημίωσης αφορά τη ζημία του αυτοκινήτου για την οποία (δηλαδή ζημία σε περιουσία) δεν προβλέφθηκε από τον κυπριακό νόμο επιδίκαση τόκων. Τα άλλα δύο κονδύλια των £2.000 για το γυάλινο μάτι και £1.000 για τις πλαστικές εγχειρήσεις δεν φέρουν τόκο γιατί ο ενάγων
- 15 μέχρι την έκδοση της απόφασης δεν είχε υποστεί τις δαπάνες αυτές. Το μέρος της απόφασης που αφορά στους τόκους των £292 μένει ανεπηρέαστο.

- Η έφεση επιτρέπεται και το αποτέλεσμα της διαμορφώνεται όπως προεκτέθηκε. Οι εφεισίβλητοι θα πληρώσουν
- 20 τα έξοδα της έφεσης.

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.